

K. M. A.

(Kvindelige Missions Arbeidere)

Kvartalshilsen

Nr. 2
April 1914

Bladet utkommer 4 gange aarlig og koster 80 øre for aaret.
Kan bestilles paa alle postanstalter og i eksped. Keysersgt. 13.

7. aarg.

Ved indvielsen av Hospits for unge piker

den 11te mars.

*Dypte toner, sterke, milde,
Klinge vil fra dette sted!
Om de kunde, hvad de vilde,
Lokke, drage alle med.*

*Føre dem, der gaar i blinde,
Her paa himmelveien ind,
Saa de kan sin frelser finde,
Med et helt fornyet sind.*

*Kalde frem de skjulte kræfter,
Som i ungdomshjertet bor,
Naade til at følge efter
I vor Herre Jesu spor.*

*Vær velkommen nu til huse,
I som trænge til et hjem!
Herop naar ei verdensbruset,
Her er plass for alle dem,*

*Som sin gjerning tro vil gjøre,
Under lyse arbeidskaar —
Til den lille flok vil høre,
Som for Herrens ansigt staar.*

*Saa vil Zions toner bære
Eder gjennom sorg og savn,
Ved et liv til Herrens ære
Til vor lyse himmelhavn.*

Charlotte Anker.

Aarsfest for K. M. A.

avholdtes onsdag 4. mars i Akersgatens missionshus, som var festlig prydet for anledningen. Vi hadde den glæde at ha pastor Lohmann fra Deutsche Hülfsbund iblandt os. Mødet aabnedes med sang, og efter en indledning av K. M. A s formand, frk. Marie Anker, over Ps. 121, talte pastor Lohmann særlig om Armerne. Om kurderne blev der bare et par ord, da P. Lohmann samme aften skulde tale om dette emne paa universitetet. Av pastor Lohmanns foredrag hitsættes følgende:

«I Tyskland har vi ogsaa et kvindeligt missionsselskab, noget lignende av K. M. A. Her bedes ogsaa for arbeidet i Orienten. Disse bønner blir hørt. Jeg har været i 6 maaneder dernede i sommer. Der er uro, voldsgjerninger og store vanskeligheter. Vi løftede vore øine til bjergene til den levende Gud som hører bønner. Der er stor omvæltning i Orienten. Hvad har I tænkt om Islam? Har I tænkt at der er intet at gjøre? Gaar Eders tro saa langt at I tror Muhammeds magt kan brytes? Det er en forfærdelig magt Muhammed har. Der er blit bedt. Jerikos mure er faldt. Det har stor betydning for hele verden, naar der sker noget dernede.

Kan I sende flere som Bodil Bjørn ut til Armenien? Har I en saa beder jeg derom. Det armeniske folk er en

avgjørende faktor i Orientens utvikling. En statsmand i Berlin sa nylig: Vi maa gjøre alt vi kan for det armeniske folk.

For os kommer det ikke an paa den sociale bevægelse, men paa den religiøse. Der kan komme liv i den gamle armeniske kirke. Der er fra Hülfsbund 800 barn som sørges for. Paa skolerne er der flere tusind barn. 111 lærere og lærerinder har vi. Dertil kommer alt hospitalsarbeide og arbeide for syke. Bodil Bjørn har mere praksis end de fleste læger. Hun har altid taletime. «Du maa komme til mig!» sier de alle til hende naar hun færdes ute.

Hr. L. fortalte rørende eksempler paa, hvordan folket elsket sin bibel. Et sted, hvor røverne plyndret, gjemte en mand sin bibel i en kobberkjedel, som han gravet ned i jorden. Alt brændte ned og alt blev plyndret, men sin bibel fandt han uskadt igjen.

De steder, hvor kristendommen hadde fundet indpas, kunde hr. L. arbeide sammen med stedets prester. I Morash f. eks. hadde han holdt store møter sammen med biskoppen. Han la spørkende til, at der var nok ingen K. M. A., for der var kun mændene, som hadde adgang, men kvindene stillet sig da utenfor vinduerne, for om mulig at faa høre noget de ogsaa — et bevis paa, hvor folket tørstet efter evangeliet. Et litet bevis paa hvordan folket længtet efter sandheten var hans besøk i en fattig bjergegn, hvor folket nok kaldte sig kristne, men hvor der ingen missionær var. Øversten tigget og bad L. om at iallefald skaffe dem en, som kunde bare forklare evangeliet for dem, men da han ingen for øieblikket hadde, sa de, at Gud hadde forladt dem. Gang paa gang opfordret pastoren indtrængende til bøn for disse folk, som er saa færdige til at ta imot. En mand grep fast i ham og sa: «Hug min haand av, om du vil, men jeg slipper dig ikke, giv os evangeliet.» De omvendte armenier kan saa godt elske sine undertrykkere, kurderne. En omvendt armenier gik ganske alene

til en vild kurderstamme og levet blandt dem og lærte dem saa at læse bibelen. Om igjen opfordret han til alvorlig bøn for Orienten.

*

Efter pastor Lohmanns tale var der bevertning og samvær, og frk. Marie Anker gav en kort oversigt over K. M. A.s virksomhet i 1913 samt meddelelser fra regnskapet, og fortalte tilslut om det velsignede gode Rekonvalescenthjem som dansk K. M. A. har, «Villa Monte» ved Ringsted. Frk. Ihlen Hansen gav oversigt over det norske Armeniarbeide og frk. L. Zimmer over arbeidet blandt Kurder samt om K. M. A.s aftenhjem. Frk. Th. Syvertsen talte om arbeidet blandt lapper, og festen avsluttedes med andagt over «Herrens bøn» av frk. Henny Dons. Frk. Hjort glædede de tilstedeværende med flere vakre sange.

Indtryk fra Danmark.

Jeg vil gjerne faa lov at sende en hilsen fra dansk K. M. A. til vore norske søstre. Det er en stor glæde at være med vennerne dernede og se hvilket rikt samfundsliv og hvormegen indbyrdes kjærlighet der er hos dem. Dansk K. M. A.'s formand frk. Emsy Collett som ved vor 10-aarsfest fik mange venner i Kristiania har været syk i flere maaneder; hun er nu noget bedre men trenger forbøn. En utvidelse av arbeidet er skedd i vinter ved at en kreds i dansk K. M. A. vil støtte Sudanmissionen. Flere møter fik jeg delta i; et ledermøte var det særlig interessant at være med til: Medlemmer av bestyrelser og komiteer for Mariaforbundet, K. M. A., K. F. U. K. Lucasstiftelsen og andre arbeidsgrene ledet av kvinder samledes i K. M. A.'s lokale, Mynstersvei 3. Emnet var: «Hvordan vi skal hjelpe de unge til at bli en kristen personlighet.» Efter frk. Sørensens vægtige indledning var der ivrig diskussion, hvori K. F. U. K.'s leder comtesse Knuth, baronesse Kurch og andre deltok. Under

tedrikningen hadde mange venner av noget forskjellige retninger stor interesse av at gjøre bekjendtskap med hverandre. Man hadde meget at lære av hverandre; disse ledermøter finder sted engang om aaret og de kan sikkerlig bidrage sit til at forøge samfundslivet mellem dem som arbeider for Guds rike. Jeg vil ogsaa gjerne nævne litt om hvilehjemmet Villa Monte, som eies av K. M. A.'s viceformand baronesse Schaffalitzky. 2 sykepleiersker bestyrer dette rekonvalescenthjem, frk. Black og frk. Dinesen. Syke og trætte mennesker opholder sig der for kortere eller længere tid for at komme til kræfter.

Der er en gjennem kristelig aand; andagt blir holdt hver morgen for dem, som har trang til at delta. Man ser paa Villa Monte Hérrens tjenerinder fyldte av Kristi kjærlighet. Troende mennesker blir vederkvægede derute og kjender der er godt at være. Der er en saadan bønnens aand i hjemmet, at vel neppe nogen kan være der uten at høre Guds røst.

Og paa samme tid har gjesterne og vertinderne det hyggeligste og naturligste samvær med hverandre. Ofte hender det paa Villa Monte, at mennesker som er fremmed for livet i Gud faar øinene opladte for naaden i Kristus Jesus og kommer tilbake til sine hjem som nye mennesker.

Maatte Gud om det er hans vilje gjøre det mulig for os herhjemme i Norge at faa et lignende hvilehjem. Han kan lægge det paa hjerterne. Vi var flere norske søstre, som fik nyde godt av det aandelige rike liv der nu i vinter.

En glæde var det at kjende nede i Danmark hvordan vore søstre der hadde hjerte for og tid til at høre om norsk K. M. A.'s arbeide baade blandt lapperne og om Thora Wedel og Bodil Bjørns arbeide i Armenien.

I det hele enten jeg var i kirkerne eller paa møterne eller til bibelsamtaler i de mange gjestfri troende hjem, fik jeg indtryk av hvilket sterkt og avgjort kristenliv der var i Danmark.

Av stor interesse var det at være til-

stede ved et alliancemøte hos grevinde Magda Moltke, hvor der var samlet metodister, baptister, frelsesarmeledere foruten statskirkefolk; der blev talt om hvilken arbeidsmaate var den bedste for at vinde de unge. I Danmark blev evangelisk-alliance stiftet i 1846; denne forening arbeider i mange lande og dens maal er at aapenbare den enhet, som er blandt Guds barn; hvert aar avholdes der store møter; i 1884 blev et slikt avholdt i Kjøbenhavn efter at der først var forespurt i Norge, om man der vilde ha det. Siden 1905 til forrige aar har grev Adam Moltke været formand; efter grev Moltkes død er pastor Møllerup formand; men møterne finder sted engang maanedlig i grevinde Moltkes hjem og hun deltar med liv og sjæl i dette arbeide. — Ved alliancemøte i januar var det Albert Lunde som indledede. Han bodde hos grevinde Moltke under sit ophold i Kjøbenhavn, som Gud saa rikelig velsignet til sjælenes frelse.

Om venner er interesserte i at høre mere om evangelisk alliance kan de faa oplysninger ved at holde «Alliancebladet», som koster 50 øre aaret. Bladets expedition er Nordborggade 8, Kjøbenhavn.

Og saa tilslut en hjertelig hilsen til alle K. M. A.'s søstre.

Maren Anker.

Armenien.

Utdrag av brev fra Søster *Bodil Biørn*.

Musch 26-1-14.

Vi har temmelig meget sne iaar og koldt er det ogsaa, men ikke som ifjor. Jeg har stadig været ute at besøke de syke i landsbyerne. Det er ofte vanskelig nok at ride om vinteren, men hidtil har det gaat godt. I forrige uke blev jeg kaldt til en tyrkisk kvinde i en landby, hun hadde faatt et barn aftenen før, men var meget daarlig. Det var snefog og vanskelig fore, men det gjaldt et menneskeliv, saa det var intet at gjøre ved det. Hesten faldt dypt i

sneen for hvert skridt, saa det gjaldt at sidde fast i sadlen. Ca. 1½ times ridt pleier det at være dit, men jeg brukte over 2 timer. Endelig naadde vi frem, og jeg kunde Gud ske tak hjelpe den stakkars kvinde noget, men pulsen var elendig efter store blodtap, saa jeg hadde ikke stort haap om, at hun vilde overstaa affæren. Det er ofte saa trist, at folk kalder en i sidste liten. — Det var helt mørkt, før jeg naadde hjem om aftenen. Jeg hadde to tyrker med som viste vei og bar tasken med instrumenterne, de faldt dypt i; paa mange steder var der bare vand, da det regnet; de syntes nok, det var trist, men lo, da jeg sagde jeg ogsaa var vaat trods god regnkappe. De var i det hele svært snille og hjælpsomme. — Jeg har hat saa meget at gjøre iblandt de syke i de sidste to maaneder, især var der mange tyfusssyke, lungebetændelser og influenzatilfælder, jeg var imellem ute paa sykebesøk fra morgen til kvæld. Nu er det litt roligere.

30-1-14. Igaar var jeg i en landsby for at inspicere skolerne og fandt istedetfor skolebarnene endel landsbyfolk samlet i skolestuen, de hadde endel at skrive og regne, og saa hadde de rolig sendt barnene bort den dag. Jeg var meget bedrøvet, da jeg opdaget det, ti læreren i den landby pleier at være tro i sin gjerning. Nei, man maa være efter overalt og se ellers gaar det ikke. — Mon der melder sig en troende læge for Musch. Hvor der trænges en her. Maatte Herren utdrive de rette arbeidere for denne egn.

Min fødselsdag hadde jeg kaffeslabbars her hos mig, hadde bakt baade «sukkerbrød» og «monser» og andre kaker. De tre søstre og vore armeniske medarbeidere var samlet hos mig, og vi hadde en hyggelig eftermiddag sammen med sang, samtale og tilslut andagt. Om morgenen tidlig sang lærerinderne og senere vore pikebarn utenfor min dør flere pene aandelige sange. Flere smukke gaver fik jeg ogsaa, og tænk en narciss, det er jo en raritet at se en

blomst her i vintertiden. Søster Alma hadde drevet den frem.

Naar jeg skal skrive breve, saa har jeg aldrig ro, der kommer næsten ustanselig folk, der vil tale med mig, enten fattige, eller for at faa raad eller medicin for syke eller andet slags arbeide. Om aftenen er jeg meget træt i denne tid, især er poliklinikarbeidet anstrængende. Mennesker strømmer ustanselig ind og ut og jeg kjender mig ofte svak av at tænke, undersøke og forklare; men vet at Herren er nær, og Han vil gi kraft, taalmodighet og kjærlighet til alt.

Inderlig hilsen

Søster Bodil Biørn.

Fra Tysfjorden.

Fredly 30. januar 1914.

3. nytaarsdag kom her en daarlig tæringspatient, en ung pike paa 24 aar fra Storaa. Trodde saa fra først av, at en av os maatte bli hjemme fra Hellemoturen, men saa kom heldigvis Helga paa besøk, og vi turde da overlate den syke til hende. Den første ukes tid var hun noksaa kjæk, men saa blev hun saa elendig uken derefter, at vi trodde hun skulde dø; det var en fortætning i venstre lunge, som gjorde at hun ikke kunde aande i liggende stilling, og maatte saa sitte opreist nat og dag. 3die uken blev hun betydelig bedre, fik god appetit og kunde igjen lægge sig ned, saa vi da tænkte hun hadde endnu en tid at leve. Men nat til tirsdag den 27. sovnet hun blidelig ind, Hun fik sit inderlige ønske om at fare herfra opfyldt. Efterat hun hadde grebet frelsen og var blit løst fra alt og alle stod hendes hele længsel til himmelhjemmet, og glad som hun var i sang og musik var sange om det nye Jerusalem en fryd for hende, Igaar var her begravelse. Herren velsigne hendes gamle syke far og 2 søstre og late dem alle møtes i den evige herlighet! — For 2 aar siden blev hendes 2 brødre borte

paa sjøen. Moren er død av tæring for mange aar siden.

Ved jule- og nyttaarstid var her svært koldt og stormfuldt, i den sidste tid har det været mildere, men storm omtrent bestandig. 2 brødre kuldseilte paa fjorden en dag i forrige uke, men Herren sendte hjelp i rette tid. Ja, vi har paa mange maater bevis paa Herrens udelelige makt til at redde. For en ukens tid siden faldt en gut paa 15 aar utfor et 200 m. høit fjeld og kom aldeles uskadtd fra det. Han var paa fjeldet efter ved, der var netop faldt nysne paa holke, og han vovet sig forlangt utpaa kanten og för ntover, — Men det største under: Overførelse fra mørke til lys — fra død til liv fik vi lov at være vidne til med vor patient.

Visselig er det et bevis paa Herrens trofasthet, at her har været saa faa patienter nu, mens Olaf er saa liten. I høst søkte en tæringspatient at komme her; vi skrev og sa ja, men hun uteblev. Grunden vet vi ikke. Vi var taknemmelig for det; vi tænker jo altid mest paa vor søte lille gut og mindes hans mors sygdom. Det er ingen sak, naar det er sengeliggende patienter, da blir de jo paa deres værelse; en anden sak er det, naar de er oppe og naturligvis gjerne vil være sammen med andre, da er den lille spisestue, hvor Olaf er om dagen, ingen heldig plass. Vi saa det saa grant nu denne tid patienten var saapas, at hun kunde være oppe.

²/₂. Igaar efter formiddagsmøtet kom her 3 mand fra Manfjord for at hente en av os til pleie, og søster Johanne seilte med. Haaper de kom godt frem. Her var ganske sterk kuling, men det bar med.

Saa faar det nok være slut for idag. Med de kjærligste hilsener fra Deres

Søster Anna.

*

Tak.

Kjære venner!

O, hvor jeg har lyst til at bringe Eder alle en speciel tak for al den overvældende kjærlighet som I har bevist

imot Tysfjords befolkning ogsaa iaar til jul. Min tak maa komme skriftlig og det blir jo svært mangelfuldt, da jeg er litet oplagt baade til at skrive og sammensætte. Haaper dog at mine venner undskylder det. Gid enhver maa se likesom mellem linjerne hvad mit hjerte vilde si, som jeg næsten ikke kan finde ord for.

Ja, som sagt, jeg kan ikke finde ord for den tak som jeg har lyst til at bringe Eder. Av mit hjertes inderste dyp maa jeg utbryte: Gud velsigne Eder alle, og han gi enhver især, stor og liten, som har været med og bragt sin kjærlighetsgave hitop tusindfold rente. Der er dem som strør ut og faar endnu mere (Ordspr. 11—24). Gid det maa opfyldes paa Eder alle. Gud gi at I alle maa faa kjende lifligheten av at det er saligere at gi end at ta, det er min bøn og mit ønske for Eder alle. I kan tro, at det er mange heroppe som har blit glædet ved Eders kjærlighets gaver, det har jeg for endel havt anledning og været vidne til. Jeg var nemlig saa heldig at faa være sammen med de kjære søstre paa festturen indover fjorden baade til Tømmervik og til Musken. Ja, I forstaar, kjære venner, at jeg har havt anledning til at glæde mig med de glade. Paa begge nævnte steder var mange samlet og stemningen var god; mange deilige julesange blev sunget tilsammen, og stille og opmerksom lyttet alle til mens juleevangeliet blev oplæst, og bevertningen blev mottat med god appetit baade av barna og de voksne. Ja, det var isandhet gjildt at faa være med og ha del i den glæden. Jeg følte mig saa usigelig glad, at jeg jublet i mit indre ved at faa se saa mange glade ansigter, og da alle barna fik sine pakker, ja da var det stor stas, og likedan de gamle og fattige, som fik hver sit. O, hvor det var klart at se, at de blev glade. Om deres glæde ikke blev saa meget uttrykt i ord, saa var jo de tindrende øine og de varme haandtryk et talende bevis for deres taknemmelighet, og mange var det som likesom i et enstemmig kor bad om at bringe deres tak til de kjære venner

sydpaa, som har bragt dem saa meget godt. Jeg vil heller ikke glemme at si, at vi ogsaa har havt vor juletræfest paa Helland paa vort kjære Fredly, som ogsaa var godt besøkt trods det fæle veir som indtraf den dagen.

Ja, I har glædet mange. Gud velsigne Eder alle i Jesu navn,

Med kjærlig hilsen fra Eders taknemme

Lovise Larsen.

*

Ovenstaaende tak vil vi gjerne gjøre vore venner bekjendt med. — Lovise Larsen Helland har allerede fra første stund av været vore søstres og vort arbeides trofaste ven og støtte. I mange aar har hun baaret sit hjemsted frem for Gud i bøn. Man vil da kunne forstaa, hvor varmtfølt hendes tak er, og hvor naturlig det falder for hende at stille sig som en repræsentant for alle de glade mottagere deroppe. — Vi sender hende vor hjertelige hilsen tilbake med et inderlig: Gud velsigne hende nu og altid.

Vore planer.

Atter har vi faat se Guds trofasthet og oplevet nye bønner. — Som svar paa vort oprop i nr. 1 og flere andre kristelige blade har vi faat adskillige forespørgsler om arbeidet i Tysfjorden. 3 stykker har indsendt ansøknings og efter indhentede opplysninger har vi grund til at tro at det er velskikkede arbeidere som har fremstillet sig. I Herrens navn har vi da antat som tredje søster for Fredly menighetssøster Lise Aarrestad, for tiden ansat i Tvedestrand. Dermed er vort foreløbige behov fylgt. Imidlertid har vi i de par sidste aar gjentagne gange hat anmodning fra Tysfjordens nabobygd om ogsaa at opta en virksomhet der. Hidtil har vi maattet svare nei, da vi ingen arbeider har hat til

disposition. Vi har lagt saken frem for Gud i bøn, og nu naar han sender os villige tjenerer, ser vi det som hans vilje til os, at vi i tak og tro skal vove at flytte vore teltpæle og utvide vort arbeides grænser.

Det er vort haab og vor sikre forvisning, at vore venner vil staa trofast sammen med os som hidtil i bøn og offervillighet. Bøn i denne tid først og fremst om at vi maa klart faa se Herrens vilje i alle ting og saa faa naade til trygt og tillidsfuldt at gaa de veie, Herren vil føre os paa. Da vet vi, at «Herren gaar foran os og Israels Gud slutter vort tog.» (Es. 52, 12).

Komiteen.

Utdrag av breve fra frk. Thora Wedel Jarlsberg.

Mezereh 4-1-14.

Kjære venner.

Et godt nyttaar ønskes Eder alle.

En hilsen maa jeg dog sende Eder, skjønt det ikke er stort at skrive om vor rolige tilværelse her i vinter. Mezereh kjender I jo alle saa godt gjennom fra Grünhagen og frk. Finholdt, at det vil jeg ikke forsøke at beskrive. Idag ligger sneen blændende hvit, en blaa himmel hvælver sig over os, luften er høi og klar. Mezereh er et sundt sted, og det er jeg taknemlig for, ti denne vinter blir da til styrkelse for vor svækkede helbred samtidig som vi uhindret kan studere sprog. Jeg er ogsaa saa glad for det utmerkede lærer i tyrkisk, som behersker baade arabisk og persisk foruten armenisk og tyrkisk og noget kurdisk, saa han kan gjøre oppmerksom paa likheter og forskjell i sprøgene. Vi har 4 timer ukentlig i tyrkisk hos baron Harutium og 3 timer i armenisk hos baron Aron. Denne siste er oppdraget i Ebenezer barnehjem og er en riktig bra ung mand, begavet og samvittighetsfuld. Baron Harutium holder paa med en zazagrammatik for os. Jeg

skulde ønske den snart var færdig. Hvem vet om vi ikke snart faar religionsfrihet, de politiske forhold skal være meget alvorlige. Gud alene vet, hvad det blir til. Uten blodsutgydelse gaar det neppe av, kanskje avgjørelsen sker, mens I feirer 100-aarsfesten i Norge. Og da kan der drives mission!

Forleden fik vi et rørende brev fra B. Hovhannes i Farkin. Der er sørgelige tilstande. B. Hovhannes ønsker saa inderlig at vi skulde komme tilbake, han sier: «Nu har vi hat en velsignelse, men den blev tat fra os, fordi vi ikke var værdig dertil.» Vi er naturligvis fuldt villige til at ta tilbake til Farkin. hvis vi blev kaldt av Gud og mennesker tildel, d. v. s. hvis menigheten indnød os og sikret os et antageligs hus. Hvis vi var blit hvor vi var, vilde vi blit rent forkrøblet av rheumatisme. Her har vi det saa deilig og varmt og vort lille dagligværelse synes os det koselige av alle, skjønt det ikke er nær saa fint som de andres, det er møbleret med 3 kister, 3 stoler og en tyrkisk sofa. S. Eva er nu blit undersøkt av en armenisk læge, som har ord for at være dygtig. Han sa, at hun har noget ved hjertet, dog ikke noget alvorlig, og er i høi grad blodfattig. Han vilde gjerne ha hende under behandling i længere tid og det passer jo nu godt. S. Jenny Jensens tyfus forløp let, imorgen var det meningen hun skulde staa op litt. Der er 15 tilfælde av tyfus i hendes hjem, det var vandet i den ene brønd som ikke var godt.

Taddeusskolen har nu ferier i 3 uker og nogle av eleverne er ute i landsbyerne for at evangelisere. Det er utmærket, at de har virkelig noget at bringe, de er vidner, og derfor gjør vidnesbyrdet ogsaa indtryk. Bare der kom rigtig mange av dem. Det er saadanne varme kristne, som trænges her, den unge skomaker Zeki er det mig en glæde at iaktta i timerne, saadan som han fryder sig over hver ny sandhet som gaar op for ham, der er noget saa rent og uberørt over ham, man forstaar at han fra barndommen har tørstet efter Gud

og med begjærighet grep frelsen, straks den blev ham tilbudt. Det var ham som sa: «Nu har jeg holdt de 9 bud, men det 10de kunde jeg ikke klare.» Dog, det er farlig at tale saa meget om unge ubefæstede mennesker, ja om hvemsomhelst; la dem som kan be for disse. P. Jeyoian er den rette leder for en saadan skole. Nu er der blit indrettet fælles bedemøter mellem Taddeuseleverne og studenterne i Charput College og det paa anmodning av en amerikansk missionær Mr. Knapp som selv skal være «frisindet», men dog klok nok til at forstaa, at hans lærde unge herrer kunde lære noget av de smaa Taddeusser.

27-1-14.

Jeg har fortalt om alle 18 tyfustilfælde i Elim, de er alle hjemme igjen og det gaar dem godt, men stakkars Miss Campbell, som var saa ivrig i deres pleie paa sykehuset, ligger nu for døden. Det er idag den 15de dag temperaturer er 40 5. Hjertebetændelse er stødt til og hun er ikke istand til at tale, forresten bevidstløs. Det er flektyfus, en form man ikke har hjemme, Det vilde være et stort tap for sykehuset om Gud kaldte hende bort, hun var saa ung og kraftig og glad. Herren kan endnu vende sygdommens gang. S. Eva pleiet hende i 3 nætter, men fik saa voldsom kusma som grasserer her, saa hun selv maatte tilsengs, nu er Maria Jacobsen der.

En sørgelig efterretning fik vi forleden. Helene, lærerinden i Farkin, som jeg var rigtig glad i, reiste til Amerika høsten 1912 og nu er hun som sindsyk sendt tilbake hit av regjeringen derover. Forældrene, hvorav moren er en varm kristen og arbeider for Gud, har foruten hende en helt sindssyk søn og en under normal begavet. De er gamle, svake og fattige, er blit plyndret av Kurderne to gange. Jeg vilde saa gjerne gjøre noget for den ulykkelige Helene, vi tænkte paa at ta hende i huset, da det er saa ondt at vite hende i Farkin, hvor hun kanskje som broren løper omkring paa gaten og blir haanet av voksne og barn. Her findes jo ingen anstalt

for disse stakler, som her ikke er faa av. Bare vi hadde et fast hjem, kunde vi ta hende, men nu gaar det dog ikke. Vi kan jo ikke ta en sindssyk med paa reiser. Bed ogsaa I for stakkars Helene. Igaar oplevet jeg noget, som styrket min tro og viste mig, at Kristi kraft ogsaa i dette mørke land er mægtig i de svake. Kanske frk. Finholdt kjenner de kjære mennesker. Abraham og Salome heter de og er søskende, han har været lam i 25 aar og hun i 17; han kan ligge utstrakt og bevæge sine hænder litt, mens hun sitter sammenkrøpet dag og nat, og da hun tillike har en indre lidelse, taaler hun ikke at være i en varm stue, men maa tilbringe sit liv paa en seng i en iskold stenlagt gang like ved indgangsdøren. Men de var begge lykkelige kristne og netop som jeg var der, kom der brev fra en lidelsesfælle i en anden by, hvori der stod: «Bed ikke om at korsset maa bli lettere, men om kraft til at bære.» Disse to syntes at være godt forsørget. En tredje lam stakkar sat i et koldt rum og hostet hjertet ut av livet, hun passes av en barnløs gammel søster som bor der med sin mand. Ogsaa disse var fornøiet, syntes det. Bibelkvinden som jeg fulgte med, forstaa godt at ta sig av dem baade aandelig og legemlig. Til saadant arbeide er indfødte langt mere skikket. Vi blev siden venlig indbudt til et tyrkisk hus, hvor den unge svigerdatter kunde læse og var meget intelligent. De er alle paa det rene med, at Jesu gjenkomst kan være nær forestaaende, men er dog saa bange for at dra konsekvenserne derav. Det ser noget lysere ut nu med politikken og vor barnslige lærer, baron Harutium, tror at al nød har en ende hvis europæiske kontrollører kommer. — Jeg længter efter atter at kunne arbeide for ham som ogsaa er min Frelser. Jeg er nu ogsaa meget frisk, selv rheumatismen har git sig i den tørre luft.

26-2-1914.

Jeg længter atter efter direkte arbeide; forleden nat drømte jeg at jeg sat blandt

en flok moslemske kvinder og av fuldt hjerte fortalte om frelseren. I virkeligheten er det ikke saa. Tyrkerne er meget sky og bange for al paavirkning, især fra europæere. En begivenhet viser tyrkernes sindelag mot armenierne. Her er en armenisk jordmor, utdannet i Konstantinopel og ansat her av regjeringen. En dag kommer 3 mænd og ber hende hjelpe en kvinde i Charput. Hun gjør sig straks rede og gaar med. I Charput fører de hende i et hus, lukker døren, hvorpaa de pryglar hende og mishandler hende paa det forførdeligste. Grunden til denne skjændselsgjerning skal være, at den omtalte stakkars kvinde, som er et dygtig og slet ikke ungt menneske, har brukt en anden hovedbedekning end den almindelige, d. v. s. hun hadde vel et shawl paa hodet, men ikke saa stort som de andres! At være armenisk kvinde er ikke let. Derfor er det ogsaa saa vanskelig at sende lærerinder til landsbyerne, man vet ikke hvad der kan hænde dem. Ja, det er et ulykkelig land. Hvis man bare hadde missionsarbeide som i hedningeland, var det ikke saa svært, da kunde man sende lærere og ha opsyn med dem. Hvad kan man da her? Kun be, at Herren maa rive murene ned.

En ting ligger mig svært paa hjertet, og det er S. Evas sundhet eller rettere mangel derpaa. Lægen sier, at det hele er høi grad av blodfattigdom. Hun var for en tid siden svært elendig, men det synes at ha været er ganske let tyfus. Miss Campbell, som en hel uke var inde i døden, er allikevel kommet over det, vi besøkte hende idag, hun kan endnu ikke staa paa benene, men sitter i en stol. Hun husker ingenting av hele sygdommen tænk. En aften da bevidstheten vendte tilbake, sa hun til Mrs. Atkinson: «Du maa være træt, du har været her hele dagen,» og ante ikke, at det var en maaned, hun hadde været syk. Vi er saa taknemmelige for at den svære sygdomstid nu er over. — Jeg har tilbudt min hjelp i Ebenezer i 3 maaneder, da de er i forlegenhet der. 2 søstre skal hjem til Tyskland sisst i

mars. Jeg skulde da i den tid overta den enes seminarister o. s. v. Jeg ventet nu svar herpaa fra Tyskland.

Søster Eva hilser.

Eders *Thora Wedel*.

Nyt missionsblad.

(Indsendt fra en K. M. A. søster).

Mange av læserne kjendte kanskje «Illustrated Missionary News»? Det var et missionsblad som handlet om missionen hele verden over. Glimrende redigert, udmerket illustrert, fint utstyrt i det hele. Det utkom like til april maaned 1912. Da blev pludselig abonnenterne overrasket over at se det i en forandret skikkelse. Det blev kaldt «South America» og læserne blev sat ind i at denne forandring skyldtes dype, gode, vel overveiede grunde.

Bladet fortsattes i samme aand av de samme missionsvenner; men da det gjennom aarene var blit mere og mere klart, hvor Sydamerika trængte de kristnes mission og hvilken enestaaende anledning just nu tiden dertil er (som ogsaa allerede bladets titelbillede fortæller, der viser os et kart over Sydamerika, hvorpaa tvers over landet staar «The Continent of Opportunity», «Anledningernes land» set gjennom en stor aapen dør, under hvilken citat av Aab. 3, 8 —), vilde alle kræfterne nu samle sig om dette ene store felt, Sydamerika.

Og saa kommer «South America» trofast hver maaned med bud fra denne store arbeidsmark — for det meste endnu ventende paa arbeidere.

Likesaa nydelig som det før nævnte blad, fuldt av udmerkede billeder fra Sydamerikas mangfoldige, ofte saa vidunderlig vakre trakter og med fotografier av missionens arbeidere dernede. Unge kjække mænd og kvinder der gir sit liv til Guds store rikssak paa ensomme steder rundt om. Og smaa notiser og længere beretninger om deres gjerning, og interessante, oplysende artikler om

land og folk. I hvert nummer er der ogsaa en side for barn. En kjærlig, alvorlig «Bedstefars prat med barnene». Her kan lærere og lærerinder i religion og ved søndagsskoler og unge forældre hente gode tanker for samtalen med barnene om Jesus og om missionen. Og saa koster bladet kun 90 øre aaret og kan bestilles paa nærmeste postanstalt.

Men det er saa altfor faa herhjemme i Norge som kjender «South America» endnu, og derfor sendes disse linjer ut-over for at faa dig, som læser dette som abonnent.

Du holder saa mange blade før, sier du. Ja, det er bra; men holder du noget der fortæller dig om Sydamerika? Saa du vet om al dets store nød og søker at avhjelpe den med en liten skjerv? Og som gjør dig saa varm om hjertet for nøden dernede, at du ber til Gud for de stakkels, forsømte folk? Før du vet, at om du ikke magtet at gi en eneste øre, be kunde du! og det er likesaa stort, ja ofte meget større end gaver.

Vi maa være villige redskaper for Gud og tro paa Hans magt og be Ham om kjærlighet, kjærlighet, kjærlighet — og saa — ingen grænser sætte selv for den kjærlighet Han vil gi os.

Indbydelse

til

den 5te missionsommerskole

4—10. juli 1914 paa Haugetun kristelige ungdomsskole nær Fredriksstad.

Det er med glæde og fortrosthing at Norges missionsstudieraad indbyder til en ny sommerskole. Gud har velsignet os før, og vi tror han vil gjøre det nu ogsaa.

Maal. Sommerskolen vil gi især de unge kristne et videre syn og en sterkere kjærlighet til det Guds rikes arbeide, som er os betrodd i vor tid. Vi prøver

derfor at føre dem ind i missionsstudium ved at la dem delta i smaa studiekredser og høre paa en «aapen kreds.» Derved skal de utdannes til ledere av studiekredser og saaledes dele velsignelsen med andre. Missionsarbeide blandt barn vil iaar ogsaa bli talt om. Der vil bli holdt et par prøver med barn og et par foredrag om barneforeninger.

Missionærer fra de norske selskaper vil lægge frem alle norske missionsmarker for os til forbøn, og der vil bli oppbyggende taler om «kamp», «kors» og «krone».

Plan. Sommerskolen har en rolig arbeidsplan uten jag. Efter morgenandagten ved bordet arbeider studiekredsen kl. 9—11, saa samles vi kl. 11 $\frac{1}{2}$ til $\frac{1}{2}$ times betragtning og bøn og 1 à 2 missionsforedrag med forbøn for vedkmark. Eftermiddagen er fri til hvile og læsning. Der vil bli ordnet smaa ture i omegnen for dem som vil være med. Efter aftens er det oppbyggelige foredrag, og en bønnestund slutter dagen.

Sted. Haugetun ligger meget vakkert i den brede bygd Rolvsøy ved Glommen, den bygd som er hellig jord for det norske kristenfolk, fordi Hans Nilsen Hauges barndomshjem var her. Det ligger i nærheten av skolen og vi vil besøke det en dag. Nærmeste jernbanestation er Næs, 20 min., eller Greaker, 30 min.

Ordning. Hele skolens personale vil motta os og gjøre det hyggelig for os. De kan ta imot 200. De fleste faar bo paa skolen, endel i et skolehus like ved; de ældste faar senger, de yngste maa ligge paa flatseng. Vi maa ta med pute, laken, haandklæ og sæpe. Vi samles lørdag 4. juli til velkomstfest om aftenen og slutter skolen fredag 10. efter-

middag. For hele opholdet betales kr. 13.00.

Deltagere. Missionsforeninger og andre kristelige foreninger kan vælge 1 repræsentant for hver 50 medlemmer. Disse faar fortrinsvis plads, hvis de melder sig inden 15. mai. Alle kan dog melde sig straks og er sikker paa plads, jo før de kommer. Indmeldelsesavgiften er 2 kroner, som sendes sammen med indmeldelsen til pastor K. O. Kornelius, Møllergt. 1, Kristiania.

Bøn. Utbyttet av sommerskolene har altid været avhengig av Guds velsignelse. De maa derfor forberedes i inderlig bøn. Vi ber alle som kan om at yde os forbøns hjelp, baade før og mens skolen varer.

Kristiania 19. mars 1914.

*Ivar Aasen. Henny Dons. Chr. Ihlen.
K. O. Kornelius. Jonas Myhre.
O. F. Olden. P. V. Skaar.
M. A. Waaler. Julie Winsnes.*

Aarsberetning 1913 kommer først i trykken senere.

Resterende kontingent bedes indbetalt. Forandring av adresse bedes meldt eksp. i tide.

K. M. A. smaaskrifter bringes i erindring. — Ny utkommen er: Livets mening, foredrag av Lilly Heber, som varmt anbefales. 10 øre.

K. M. A. kontor er aabent mellem 12—2 mandag og torsdag, Keyzers gt. 13. Holdes lukket i juli og august.

K. M. A. møte hver første onsdag i maaneden kl. 7 $\frac{1}{2}$, Keyzers gt. 13.

Utgitt av Kvindelige Missions Arbeidere (K.M.A.)
Ekspedition: Keyzers gt. 13, Kristiania.